

בית משפט לענייני משפחה באילת

תמ"ש 4909-04-10

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

תובעת: [Redacted]

נגד

נתבעים: 1. [Redacted]
2. [Redacted]
3. עו"ד אלי כ. [Redacted]

פסק דין

1
2 1. התובעת (להלן: "התובעת" / "האישה") היתה אשתו של נתבע 1 (להלן: "נתבע 1" /
3 "הבעל") עד גירושיהם בחודש ספטמבר שנת 2013, ואחותה של נתבעת 2 (להלן:
4 "הנתבעת").

5
6 נתבע 3 מונה כונס נכסים למכירת ביתם המשותף של התובעת והבעל הנמצא ברחוב [Redacted]
7 באילת, ידוע כגוש [Redacted] ורשום במנהל מקרקעי ישראל בתיק מס' [Redacted] א' (להלן:
8 "הבית") לצורך הוצאתו לפועל של פסק דין שניתן לטובת נתבעת 2 בתביעה שהגישה נגד
9 נתבע 1, כמפורט בתיק הוצ"פ (ת"א) [Redacted]-[Redacted]-01 (להלן: "תיק הוצ"פ האחות").

10
11 2. התובעת עותרת לביטול הליכי הכינוס ומכירת הבית, בטענה שהבית כולו שלה, למרות
12 שהוא רשום בחלקים שווים על שמה ועל שם הבעל, זאת בהסתמך על פסק דין שניתן ביום
13 11.09.2000 בבית המשפט במחוזי בב"ש בע"מ [Redacted] מפני כב' השופט אפריים לרון (להלן:
14 "פסק הדין הקנייני").

בין התובעת לנתבעת 2:

15
16
17
18 3. הנתבעת טוענת כי במסגרת תביעה שהיא ניהלה נגד הבעל בתמ"ש [Redacted] בבית המשפט
19 לענייני משפחה בת"א הוטל לטובתה צו עיקול בב"ש [Redacted] על חלקו של הבעל בבית
20 ולפיכך זכותה קודמת לזכות הנטענת של האישה בחלקו של הבעל בבית (להלן: "צו
21 העיקול").
22
23

בית משפט לענייני משפחה באילת

תמ"ש 4909-04-10

תיק חיצוני:

- 1 **בפסק הדין הקנייני** שניתן כאמור ביום **11.09.00** נקבע כי הבית יהיה כולו של האישה
2 והיא תשלם לבעל את מחצית שוויו, במסגרת התחשבנות שתיערך ביניהם בתובענה
3 המתנהלת ביניהם בבית המשפט לענייני משפחה באילת (תמ"ש 1755/96).
4
5 ביום **28.02.02** ניתן פסק דין בתמ"ש 1755/96 הנ"ל, מפי כב' השופט מ. נדל, אשר חייב את
6 הבעל לשלם לאישה סכומי כסף כמפורט באותו פסק דין (להלן: "**פסק הדין הכספי**").
7 האישה ערעה על פסק הדין הכספי וביום **30.04.03** ניתן פסק דין בערעור במסגרת ע"מ
8 111/02 בבית המשפט במחוזי בב"ש, בו נקבע שפסק הדין הכספי יישאר על כנו למעט מועד
9 חישוב הריבית.
10
11 **צו העיקול הוטל ביום 31.10.00** כפי שנחזה מנ/2.
12
13 מהאמור לעיל עולה כי פסק הדין הקנייני קדם לכאורה לצו העיקול ולכן זכותה של האישה
14 בחלק של הבעל בבית קודמת וגוברת לכאורה על זכותה של הנתבעת בו.
15
16 הנתבעת טוענת נגד ניסוחו של פסק הדין הקנייני אשר אינו קובע כי חלקו של הבעל בבית
17 יעבור לבעלותה אלא קובע התחשבנות כספית בין האישה לבעל ולפיכך האישה והנתבעת
18 שתיהן נושות של הבעל ומדובר בהוראות סדרי נשייה וקדימויות בלבד ולא בזכויות
19 קנייניות של התובעת בחלקו של הבעל בבית.
20
21 אינני מקבל טענה זו הואיל ומקריעת סעיף (ג) בפסק הדין הקנייני (פסק הדין הקנייני נתן
22 תוקף להסכמות הצדדים כפי שהוכתבו בעמ' 3 ו- 4 לפרוטוקול מאותו יום, 11.09.00) עולה
23 כוונתם הברורה של האישה והבעל להעביר את חלקו של הבעל בדירה לבעלותה של האישה.
24
25 כאמור, למיטב הבנתי הדברים ברורים: הבעל והאישה התכוונו שחלקו של הבעל בדירה
26 יעבור לבעלותה של האישה כנגד התקזזות כספית כפי שיעלה מפסק הדין הכספי וכפי
27 שהובהר בפשטות על ידי ב"כ הנתבעת (פרו' מיום 28.01.13 עמ' 14 שוי 17).
28
29 טענה נוספת לנתבעת, שבעת שהאישה והבעל ערכו את ההסכם שקיבל תוקף בפסק הדין
30 הקנייני הם ידעו על קיומה של תביעת הנתבעת נגד הבעל ועל קיומו של צו העיקול (שם, עמ'
31 15 שוי 22).
32
33 גם טענה זו אינני מקבל, זאת הואיל וצו העיקול ניתן לכאורה אחרי פסק הדין הקנייני,
34 כאמור לעיל. שנית, פסק הדין הקנייני מתייחס לתביעת האחות (הנתבעת) ומייחד לה
35 **כספים של בני הזוג שהיו בבנק** אותה עת, כאמור בסעיף (ו) בפסק הדין הקנייני. שלישית,

בית משפט לענייני משפחה באילת

תמ"ש 4909-04-10

תיק חיצוני:

1 שתי הנשים, התובעת והנתבעת, שהינן כאמור אחיות, היו מיוצגות אותה עת על ידי אותו
2 עו"ד, (פסק הדין הקנייני, פרו' 16.06.13 עמ' 22 שו' 1, עמ' 24 שו' 31, עמ' 51 שו'
3 23, עמ' 56 שו' 14).

4
5 שעה ששתיהן היו מיוצגות על ידי אותו עו"ד, המשמעות היא שהכל נעשה לכאורה בשקיפות
6 ובידיעתה של כל אחת מהן על הפעולות המשפטיות של האחרת, אשר בוצעו בפועל על ידי
7 אותו עו"ד (פסק הדין הקנייני וצו העיקול).

8
9 מהאמור לעיל עולה לכאורה שזכותה של התובעת גוברת על זו של הנתבעת, אלה שלא כך .9
10 הדבר : אותו סעיף (ג) בפסק הדין הקנייני אותו ניתחתי לעיל, מסתיימים במילים "סעיף זה
11 ייכנס לתוקף מיד עם מתן פסק הדין בתביעה אמורה" (הכוונה היא לתביעה בתמ"ש
12 1755/96 שהסתיימה בפסק הדין הכספי).

13
14 מילים אלו הינן בבחינת "תנאי מתלה" המתלה את כל האמור בסעיף (ג) עד למתן פסק הדין
15 הכספי אשר ניתן ביום 28.02.02 (או ביום 30.04.03 כשפסק הדין הכספי הפך חלוט), ובכל
16 מקרה, צו העיקול ניתן הרבה לפני כן, ביום 31.10.00.

17
18 התובעת לא התייחסה בסיכומיה לצו העיקול (נ/2). לפיכך הזמנתי את הצדדים לדיון נוסף
19 לאחר שהגישו סיכומיהם, בכדי להסיר ספק ביחס לצו העיקול.
20 בדיון שהתקיים ביום 18.02.14 הגיש לי ב"כ הנתבעת העתקים מאושרים של בקשת העיקול
21 והחלטת בית המשפט. ההעתקים סומנו על ידי ב/1 – ב/3, כמפורט להלן :

22
23 **ב/1** הינה בקשה שהוגשה בתמ"ש 60410/00 בש"א 18831/00 בה מבקשים הנתבעת ואחר
24 לעקל את זכויות הבעל בבית וכן כספים המוחזקים בבנק.

25
26 **ב/2** הינה החלטת כב' השופט נחמני "כמבוקש" עד לסך של 584,358 ₪, שניתנה ביום
27 31.10.00 (יצויין כי שווי מחצית הבית היה 372,982 ₪ נכון ליום 30.04.03 כאמור בסעיף 4
28 לדו"ח האקטואר).

29
30 **ב/3** הינה בקשה נוספת באותו עניין (בש"א 18831/10) ל"שינוי מחזיק", הואיל והסתבר
31 למבקשים שהבית רשום בממ"י ולא בלשכת רישום המקרקעין.

32
33 גם בקשה זו נענתה בחיוב ונחתמה ביום 19.11.00 "כמבוקש" על ידי כב' הרשמת (כתוארה
34 דאז) מרים קראוס.

בית משפט לענייני משפחה באילת

תמ"ש 4909-04-10

תיק חיצוני:

1 יוצא אם כן שצו העיקול קודם לפסק הדין הקנייני ולפיכך צודקת הנתבעת בטענתה
2 ששתיקה, התובעת והנתבעת, הינן נושות של הבעל, ללא עדיפות של האחת על פני רעותה.
3

4 שאלתי את הצדדים אם הם יודעים מה עלה בגורלו של צו העיקול בהמשך הדרך, הואיל
5 וכיום הוא אינו רשום בממ"י, אולם לא קיבלתי תשובה (פרוטוקול הדיון 18.02.14
6 והחלטתי מיום 15.12.13).

7
8 **ולהזכיר:** צו העיקול הוטל לבקשת נתבעת 2 באמצעות ב"כ, עו"ד [REDACTED] אשר ייצג אותה
9 עת את שתי האחיות, התובעת ונתבעת 2, כך שהתובעת ידעה או שהיה עליה לדעת על קיומו
10 של צו העיקול.

11
12 10. אין מחלוקת שהנתבעת זכתה בתביעתה נגד הבעל בתמ"ש 60401/00 ולמרות זאת הי אלא
13 קיבלה את המגיע ממנו על פי פסק הדין.

14
15 11. התובעת סומכת טענותיה גם על החלטת בית הדין הרבני האיזורי בב"ש מיום 14.06.05,
16 אולם בהחלטה זו לא מצאתי מאומה שעוזר לאישה ביחסיה מול אחותה בעניין הנדון לפני,
17 בבחינת ניסוחה של ההחלטה והמסקנות הקנייניות העולות ממנה, ובעיקר משום
18 שההחלטה מאוחרת בהרבה לצו העיקול שניתן כחמש שנים לפניו.

בין התובעת לנתבע 1:

19
20
21
22 12. בין האישה לבעל סוכם בפסק הדין הקנייני כי חלקו בבית יעבור עם שם האישה בכפוף
23 להתחשבות על פי פסק הדין הכספי.

24
25 האישה פתחה תיק הוצל"פ מס' 0 [REDACTED] 23 [REDACTED] הכספי וטענת
26 הבעל בתיק זה הייתה שהוא פרע את חובו בדרך של העברת חלקו בבית לאישה, כאמור
27 בפסק הדין הקנייני (להלן: "תיק הוצל"פ האישה").

28
29 13. בתביעה שלפני, בה עתרה האישה לסעדים כספיים נגד הבעל, כמו גם לפסק דין הצהרתי
30 בדבר היות הבית כולו שלה, הבעל לא הגיש כתב הגנה ושאר הצדדים הסכימו על מינוי
31 מומחה מטעם בית המשפט אשר יחשב את המצב הכספי שבין הבעל לאישה, בהתאם
32 לאמור בפסק הדין הכספי ובפסק הדין הקנייני.

33
34 ביום 09.01.12 מונה האקטואר [REDACTED] וביום 25.11.12 הוגש דו"ח אקטוארי מטעמו, נכון
35 מבחינת ערכו הכספי ליום 30.06.12.

בית משפט לענייני משפחה באילת

תמ"ש 4909-04-10

תיק חיצוני:

האקטואר ערך מספר חישובים, כנחזה מסעיף 6 לחוות הדעת:

א. בסיפא לחוות הדעת נרשמה הערה (*) המתייחסת לחיוב הבעל בהוצאות בסך 10,400 ₪, חיוב שהמומחה השאיר לשיקול דעת בית המשפט.

לאחר ששקלתי הנני מחליט לחייב את הבעל בסכום זה משני טעמים:
האחד, שהבעל לא התייחס כלל לתביעה זו.
השני, לאור האמור בסעיף (ט) לפסק הדין הקנייני.

ב. האקטואר ערך חישוב אחד הכולל את חובות הבעל לעירייה וחישוב שני שאינו כולל חובות אלו.

על פי סעיף (ח) לפסק הדין הקנייני יש לכלול את החוב לעירייה כפי שהיה קיים עד ליום 31.12.94 לחובת הבעל (להלן: "חוב הארנונה").

האישה הגישה מסמך מטעם העירייה בנוגע לחוב הארנונה והנתבעת ביקשה להגיש מסמך אחר, נ/1.

בדיון מיום 16.06.13 קיבלתי את המסמך נ/1 בכפוף להעדתי של עורכו (עמ' 33 שו' 1 – 8), אולם ב"כ הנתבעת ביקש לא לקיים דיונים נוספים ולהסתפק במסמכים שיוגשו (עמ' 60 שו' 14).

לפיכך, ביום 29.07.13 הגיש ב"כ הנתבעת מסמך נוסף מב"כ העירייה והנתבעת הגישה במסגרת סיכומיה מסמך מהעירייה שבו נקוב סכום אחר. התוצאה היא שמהמסמכים שבפני עולה כי החוב הנטען היה קיים לפני שנת 1994 ולפיכך יש לבחור את חישוב האקטואר כשהוא כולל את חוב הארנונה.

ג. על פי חישובי המומחה, בהנחה שהנתבעת מקבלת מהבעל את חלקו בבית, היא חייבת לשלם לו 39,823 ₪ (ללא התחשבנות בחוב לעירייה) או שהבעל צריך להוסיף לה 1,141 ₪ בנוסף לחלקו בבית (כאשר כן מתחשבים בחוב לעירייה, על פי המסמך שהוגש על ידי הנתבעת) הואיל וקבעתי כי יש להתחשב בחוב הארנונה, הבעל צריך לשלם לאישה 1,141 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באילת

תמ"ש 4909-04-10

תיק חיצוני:

1 כך או כך, האישה טוענת שהבעל חייב לה כספים נוספים שלא באו במסגרת
2 החישוב האקטוארי, כמפורט בסיכומיה, כגון חוב מזונות בתיק הוצל"פ וחוב בגין
3 הוצאות משפט שנפסקו לטובתה במסגרת ההליכים הרבים שהתנהלו בין הצדדים.
4
5 מכוון שבמסגרת הליך זה לא הונחו בפניי ראיות בנוגע למלוא החיובים שבין
6 האישה לבעל, אינני יכול לפסוק בסוגיה זו.
7

סיכום:

8
9
10 13. לאור האמור לעיל, התביעה למתן פסק דין הצהרתי נדחית בחלקה מהטעם שצו העיקול
11 קדם לקיומו של התנאי המתלה בפסק הדין הקנייני ולפיכך התביעה אינה מתקבלת ככל
12 שהיא נוגעת לנתבעת 2.
13

14 14. אשר לבעל, הנני קובע כי במערכת היחסים שבינו לבין התובעת, מלוא זכויותיו בביתם
15 המשותף של התובעת ונתבע 1, הנמצא ברח' [REDACTED] ידוע כגוש [REDACTED] ורשום במנהל מקרקעי
16 ישראל בתיק [REDACTED] א' שייכים לתובעת, בכפוף לאמור בסעיף 13 לעיל.
17 בנוסף לכך הבעל ישלם לאישה 1,141 ₪.
18

19 15. אשר לתיקי הוצל"פ האחות והוצל"פ האישה, לא הובאו בפניי כל נתונים לגבי תיקים אלו,
20 בגין איזה פסק דין נפתחו, מתי, באיזה סכומים וכו'. כל שנאמר לי הוא שנתבע 3 מונה
21 להיות כונס נכסים למימוש פסק דין של נתבעת 2 שניתן נגד נתבע 1 בתיק הוצל"פ האחות.
22 התובעת התייחסה לכך בסעיף 3 לסיכומיה, אולם לא בפירוט המאפשר לי לפסוק דבר מה
23 בנוגע לכך.
24

25 16. בנסיבות האמורות של תיק זה ולאור תוצאתו הנני נמנע מלפסוק הוצאות למי מהצדדים.
26

27 ניתן היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.
28

ליאור ברינגר, שופט

29

בית משפט לענייני משפחה באילת

תמ"ש 4909-04-10

תיק חיצוני:

1

2

ולתתנים סגורות

